

Informe emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació contra un departament de la Generalitat per la denegació de l'accés als expedients sancionadors a les indústries del sector petroquímic del Camp de Tarragona i Flix per temes ambientals entre els anys 1975 i 2021 (ambdós inclosos).

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada contra un departament de la Generalitat per la denegació de l'accés als expedients sancionadors a les indústries del sector petroquímic del Camp de Tarragona i Flix per temes ambientals entre els anys 1975 i 2021 (ambdós inclosos).

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, informo del següent:

Antecedents

1. En data 4 de juliol de 2021 es va presentar en el registre de la Generalitat de Catalunya una sol·licitud d'un ciutadà, en la seva condició de periodista i veí de la ciutat de Tarragona, per la qual demana consultar *“els expedients de sancions a les indústries del sector petroquímic del Camp de Tarragona i Flix per temes ambientals entre els anys 1975 i 2021 (ambdós inclosos)”*.

2. En data 9 d'agost de 2021 el departament resol estimar parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública presentada en data 04/07/2021 i facilitar al sol·licitant:

“Per l'exposat anteriorment, si bé no és possible donar accés a la documentació dels expedients amb l'abast i en les condicions i format en què ha estat sol·licitada, (...) està en disposició de facilitar un llistat de la informació identificativa dels expedients sancionadors fers identificats, amb indicació del nom de l'empresa, la data d'incoació i fermesa de la sanció i import de la mateixa. En aquest sentit, la informació s'entregarà en un format diferent al sol·licitat (excel), d'acord amb les previsions de l'article 36.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, que permet subministrar la informació en un format alternatiu al que es va sol·licitar, quan sigui més raonable per a la gestió eficient dels recursos públics.”

3. En data 20 d'agost de 2021 el sol·licitant de la informació presenta una reclamació a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), per la denegació parcial de l'accés a la informació pública, en la qual manifesta que *“ Vaig demanar la consulta dels expedients sancionadors a les empreses petroquímiques de Tarragona i Flix i la Generalitat només m'ofereix un llistat de les sancions. Demano consultar els expedients, però la Generalitat diu que aquests es troben en diferents departaments de l'administració i que el volum demanat (ho demanava des de l'any 1975) és massa gran. Soc conscient que demano molts anys i que*

poden ser molts expedients. Però aquesta documentació és clau en la investigació que estic fent (soc periodista) i accediré a consultar-la de forma gradual i presencialment si és el cas.”.

4. En data 24 d'agost de 2021 la GAIP sol·licita al departament que emeti un informe sobre la reclamació presentada, identifiqui a les terceres persones afectades per l'accés li remeti l'expedient complert a què fa referència i indiqui la persona o persones que representaran al Departament a la sessió de mediació.

5. En data 21 de setembre de 2021 el departament emet informe respecte de la sol·licitud d'accés en el qual fa constar que *“Concorre aquesta causa d'inadmissió atès que l'obtenció de la informació dels expedients administratius és una tasca especialment complexa que implica una càrrega de treball desproporcionada i inassumible per les unitats implicades i que amb els recursos personals limitats dels quals es disposa podria afectar al normal funcionament de les unitats responsables d'aquests expedients”*. Pel que fa a aquestes tasques posa de relleu que un cop els expedients estiguessin en format digital caldria portar a terme *“la tasca d'anonimització dels expedients –que caldria dur a terme també en el cas que es facilités l'accés presencial als expedients- suposaria revisar un a un cadascun dels documents que conformen els més de 148 expedients. Aquesta ocultació de les dades personals i les signatures manuscrites s'estima que de mitjana implicaria dedicar-hi 2 hores més de mitjana per expedient, amb un cost total en temps de 296 hores aproximadament”*.

6. En data 19 d'octubre de 2021 la GAIP adreça la sol·licitud d'informe a aquesta Autoritat d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de

la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (art. 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada.

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclogui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

El reclamant sol·licita accedir als *“els expedients de sancions a les indústries del sector petroquímic del Camp de Tarragona i Flix per temes ambientals entre els anys 1975 i 2021 (ambdós inclosos)”*.

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades cal partir de la base que l'RGPD, d'acord amb els seus articles 2 i 4.1 resulta d'aplicació als tractaments que es duguin a terme sobre les dades personals enteses com qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.(Article 4.1 RGPD).

Cal tenir en consideració que queden excloses de l'àmbit de protecció de l'RGPD les dades de les persones jurídiques, tal i com especifica el mateix RGPD, en establir que *“La protección otorgada por el presente Reglamento debe aplicarse a las personas físicas, independientemente de su nacionalidad o de su lugar de residencia, en relación con el tratamiento de sus datos personales. El presente Reglamento no regula el tratamiento de datos personales relativos a personas jurídicas y en particular a empresas constituidas como personas jurídicas, incluido el nombre y la forma de la persona jurídica y sus datos de contacto.”* (Considerant 14)

Així, la normativa de protecció de dades personals serà rellevant respecte la informació referida a empreses que siguin persones físiques (empresaris individuals) titulars de indústries del

sector petroquímic del Camp de Tarragona i Flix que han estat objecte d'una actuació sancionadora per part de l'administració ambiental.

En canvi, la informació reclamada referida a les empreses constituïdes com a persones jurídiques, queda exclosa de l'àmbit de protecció de la normativa de protecció de dades personals. Per tant, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades personals, no hi hauria problema en poder accedir-hi.

Tanmateix, en la seva petició el sol·licitant diu expressament que vol accedir als expedients sancionadors. Es pot preveure, que aquests expedients poden contenir no només dades de les persones jurídiques responsables dels fets sinó també de persones físiques que actuïn en nom de les persones jurídiques. Igualment els expedients també poden incloure dades de terceres persones, com podrien ser els empleats públics encarregats de la tramitació dels expedients (inspectors, instructors, càrrecs públics competents, etc.), així com terceres persones que hagin pogut intervenir com a denunciants, testimonis etc. En el cas que siguin persones físiques, el tractament d'aquesta informació personal estaria protegida per la normativa de protecció de dades.

D'acord amb la definició de tractament de l'article 4.2 de l'RGPD "*la consulta, la utilització, la comunicació per transmissió, difusió o qualsevol altra forma d'habilitació d'accés, acarament o interconnexió, limitació, supressió o destrucció*" de dades personals, són tractaments de dades sotmesos als principis i garanties de l'RGPD. Per tant, l'accés per part de la persona sol·licitant als expedients complets reclamats comportaria un tractament de dades personals en els termes de l'RGPD.

L'RGPD disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació a l'interessat (article 5.1.a) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de què concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, els apartats c) i e) de l'article 6.1 de l'RGPD disposen respectivament, que el tractament serà lícit si "*es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento*", o si "*es necesario para el cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento*".

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en les bases jurídiques de l'article 6.1.c) i 6.1.e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Alhora, l'article 86 de l'RGPD disposa que "*los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.*"

De tot això se'n desprèn que l'accés del reclamant a les dades personals que puguin contenir la informació sol·licitada sobre la base del compliment d'una obligació legal per part del departament (responsable del tractament (art.6.1.c) RGPD), ha d'emparar-se necessàriament en una norma amb rang de llei.

D'acord amb l'article 18 de La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC) *"les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"* (apartat 1).

Als efectes de l'article 2.b) de la LTC), és informació pública *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Cal tenir en compte, però, que l'apartat segon de la disposició addicional primera de l'LTC disposa que *"l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei"*.

El medi ambient és una matèria amb un règim especial d'accés, regulat, principalment, per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (en endavant, LAIA).

L'aplicació al cas que ens ocupa d'aquesta regulació específica depèn, bàsicament, de si la informació reclamada s'ha de considerar inclosa dins del concepte d'informació ambiental, als efectes de l'LAIA.

L'article 2.3 de l'LAIA defineix "informació ambiental" en els termes següents:

"3. Información ambiental: toda información en forma escrita, visual, sonora, electrónica o en cualquier otra forma que verse sobre las siguientes cuestiones:

a) El estado de los elementos del medio ambiente, como el aire y la atmósfera, el agua, el suelo, la tierra, los paisajes y espacios naturales, incluidos los humedales y las zonas marinas y costeras, la diversidad biológica y sus componentes, incluidos los organismos modificados genéticamente; y la interacción entre estos elementos.

b) Los factores, tales como sustancias, energía, ruido, radiaciones o residuos, incluidos los residuos radiactivos, emisiones, vertidos y otras liberaciones en el medio ambiente, que afecten o puedan afectar a los elementos del medio ambiente citados en la letra a).

c) Las medidas, incluidas las medidas administrativas, como políticas, normas, planes, programas, acuerdos en materia de medio ambiente y actividades que afecten o puedan afectar a los elementos y factores citados en las letras a) y b), así como las actividades o las medidas destinadas a proteger estos elementos.

d) Los informes sobre la ejecución de la legislación medioambiental.

e) Los análisis de la relación coste-beneficio y otros análisis y supuestos de carácter económico utilizados en la toma de decisiones relativas a las medidas y actividades citadas en la letra c), y

f) El estado de la salud y seguridad de las personas, incluida, en su caso, la contaminación de la cadena alimentaria, condiciones de vida humana, bienes del patrimonio histórico, cultural y artístico y construcciones, cuando se vean o puedan verse afectados por el estado de los elementos del medio ambiente citados en la letra a) o, a través de esos elementos, por cualquiera de los extremos citados en las letras b) y c).”

Del tenor literal del precepte s'infereix que el legislador ha volgut donar al concepte d'informació ambiental un sentit ampli, que, de conformitat amb la jurisprudència del TJCE (per totes, la STJCE de 17 de juny de 1998, cas 321/96, Mecklenburg), abastaria *“cualquier información relativa al estado de los distintos elementos del medio ambiente que allí se mencionan (a l'article 2.a) de la Directiva), así como las actividades o medidas que puedan afectar o proteger el estado de dichos elementos, incluidas las medidas administrativas y los programas de gestión del medio ambiente. (...) sirviendo el termino “medidas” tan solo para precisar que entre los actos contemplados por la Directiva deben incluirse todas las formas de ejercicio de actividad administrativa”*.

A la vista d'aquesta interpretació àmplia del Tribunal de Justícia Europeu, sembla que la informació relativa als expedients tramitats pel departament en relació amb la contaminació per les indústries petroquímiques del Camp de Tarragona i Flix, podria considerar-se informació mediambiental a la qual aplicar el règim especial d'accés que es regula a la LAIA, sens perjudici que, en allò no previst per aquesta llei s'aplicaria supletòriament l'LTC, d'acord amb la seva Disposició addicional primera.

III

L'article 3 de l'LAIA estableix que tothom pot accedir a la informació ambiental en poder de les autoritats públiques o en el d'altres subjectes en el seu nom, sense que a tal efecte estiguin obligats a declarar un interès determinat.

El dret d'accés a la informació ambiental no es configura com un dret absolut del sol·licitant, sinó que, tal com estableix l'article 13 de l'LAIA, està sotmès a un règim d'excepcions que l'autoritat pública pot invocar per denegar la sol·licitud. En concret, pel que fa a les dades personals, l'apartat 2.f) preveu que les sol·licituds es poden denegar si la revelació de la informació sol·licitada pot afectar negativament *“el carácter confidencial de los datos personales, tal y como se regulan en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, siempre y cuando la persona interesada a quien conciernen no haya consentido en su tratamiento o revelación.”*(article 13.2.f). Aquesta remissió a la normativa de protecció de dades personals s'ha d'entendre avui referida a l'RGPD i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) i al RGPD.

Ara bé, la mateixa LAIA exigeix expressament que els motius pels quals es denegui l'accés a la informació ambiental s'interpretin de manera restrictiva i que s'efectuï, en cada cas concret, una

ponderació entre l'interès públic que s'atendria amb la divulgació de la informació i l'interès que s'atendria amb la denegació de l'accés a aquella informació (article 13.4).

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, l'accés a la informació ambiental s'haurà de restringir quan afecti dades considerades especialment sensibles, en els termes de l'article 9 de l'RGPD (dades que revelen l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o l'orientació sexual d'una persona física), o bé altres dades que, malgrat no estar incloses dins d'aquesta categoria, compten a la legislació espanyola amb un sistema reforçat de protecció com serien, atenent al cas que ens ocupa, les dades relatives a infraccions i sancions administratives o penals.

Quant als elements a tenir en consideració en la ponderació entre l'interès públic en l'accés a la informació ambiental i la protecció de les dades personals pel que fa a les persones responsables en els expedients sancionadors instruïts per l'administració ambiental, cal tenir en consideració que la informació relativa a infraccions i sancions administratives o penals està sotmesa a un sistema reforçat de protecció.

Aquesta protecció especial deriva de l'article 27 de LOPDGDD que estableix:

"1. A los efectos del artículo 86 del Reglamento (UE) 2016/679, el tratamiento de datos relativos a infracciones y sanciones administrativas, incluido el mantenimiento de registros relacionados con las mismas, exigirá:

a) Que los responsables de dichos tratamientos sean los órganos competentes para la instrucción del procedimiento sancionador, para la declaración de las infracciones o la imposición de las sanciones.

b) Que el tratamiento se limite a los datos estrictamente necesarios para la finalidad perseguida por aquel.

2. Cuando no se cumpla alguna de las condiciones previstas en el apartado anterior, los tratamientos de datos referidos a infracciones y sanciones administrativas habrán de contar con el consentimiento del interesado o estar autorizados por una norma con rango de ley, en la que se regularán, en su caso, garantías adicionales para los derechos y libertades de los afectados.

3. Fuera de los supuestos señalados en los apartados anteriores, los tratamientos de datos referidos a infracciones y sanciones administrativas solo serán posibles cuando sean llevados a cabo por abogados y procuradores y tengan por objeto recoger la información facilitada por sus clientes para el ejercicio de sus funciones."

Aquesta protecció la veiem també recollida en la normativa d'accés a la informació pública (tot i que no és d'aplicació directa en el present supòsit). Així l'article 23 de la LTC estableix que *"Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les*

relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud."

Val a dir que aquesta protecció s'ha d'estendre, a aquelles actuacions d'investigació que formin part d'una informació prèvia portades a terme per l'administració competent i que no hagin finalitzat en un expedient sancionador. En aquests casos, com ha posat de manifest aquesta Autoritat amb anterioritat, la vinculació de la persona física amb uns fets susceptibles de ser objecte d'un expedient sancionador que finalment s'ha arxivat tenen una incidència en la seva reputació personal i professional que requereixen també, i amb més motiu, d'una especial protecció.

En el cas que ens ocupa, cal fer notar que no consta que s'hagi aportat el consentiment dels possibles afectats per a que la dita informació pugui ésser revelada (article 13.2.f) LAIA). Per això caldrà excloure l'accés als expedients de naturalesa sancionadora o d'informació prèvia a un expedient sancionador.

Ara bé, cal tenir en consideració que la legislació específica en matèria de medi ambient estableix sancions que comporten la publicació de les dades de l'infractor, com seria el cas, per exemple de les infraccions molt greus tipificades a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, que en el seu article 83 preveu que en el cas de les infraccions molt greus de les tipificades al seu article 80 (relatives a l'exercici d'activitats sense les corresponents autoritzacions o incomplint les condicions imposades quan s'hagi produït un dany en el medi ambient) poden comportar la imposició d'una sanció consistent en la "Publicació, servint-se dels mitjans que es considerin oportuns, de les sancions imposades, una vegada hagin adquirit fermesa per procediment administratiu o, si escau, jurisdiccional, i també del nom, els cognoms o la denominació o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions" (article 83.a).5).

Per tant, l'accés a la informació ambiental sol·licitada per la persona reclamant referida a persones físiques com a responsables o presumptes responsables d'infraccions per la contaminació de l'aigua, hauria de limitar-se sobre la base del que preveu l'article 13.2.f) de l'LAIA i la legislació de protecció de dades (article 10 RGPD i article 27 LOPDGDD), excepte en el cas d'expedients sancionadors en què s'hagi imposat una sanció, per infracció molt greu, consistent la publicació de les dades del responsable de la infracció, ja que en aquest cas la normativa reguladora d'aquesta previsió seria la norma jurídica habilitant per a la seva comunicació en els termes de l'article 27.2 de LOPDGDD. En aquests casos en què s'hagi imposat la sanció de publicació, es podria lliurar la informació relativa a la infracció comesa i la sanció imposada, identificant la persona responsable tot i que caldrà excloure l'accés a l'expedient complet.

Per altra banda, des del punt de vista de l'interès públic en l'accés a aquesta informació ambiental, no es pot negar l'interès que pot tenir conèixer si l'administració ambiental ha instruït expedients sancionadors per contaminació en el medi ambient, i més en un cas com el que ens ocupa en que la persona reclamant s'identifica com a periodista i manifesta un interès en accedir a aquesta informació per una investigació periodística que està portant a terme. Ara bé, aquesta finalitat es podria assolir igualment sense vulnerar l'especial protecció a les dades personals dels responsables d'infraccions administratives o penals prevista per la normativa

analitzada, si es facilités la informació de manera que no siguin identificables les persones afectades.

A més, en la mesura que la normativa mediambiental permet accedir a informació sobre emissions en el medi ambient (article 13.5 LAIA), sense que l'autoritat ambiental es puguin oposar per causes relatives a la protecció de la privacitat dels responsables, l'obtenció per part del reclamant d'aquesta informació sobre emissions en el medi ambient a més de la informació agregada relativa als expedients sancionadors, li permetrien assolir la finalitat de control de l'actuació de l'administració ambiental sense sacrificar la privacitat dels infractors quan aquests siguin persones físiques.

En aquest sentit, la normativa de protecció de dades no impediria facilitar informació agregada sobre el nombre d'expedients sancionadors tramitats en una determinada àrea o període, sempre que no siguin identificables les persones físiques afectades.

Per determinar si una persona física és identificable *“deben tenerse en cuenta todos los medios, como la singularización, que razonablemente pueda utilizar el responsable del tratamiento o cualquier otra persona para identificar directa o indirectamente a la persona física. Para determinar si existe una probabilidad razonable de que se utilicen medios para identificar a una persona física, deben tenerse en cuenta todos los factores objetivos, como los costes y el tiempo necesarios para la identificación, teniendo en cuenta tanto la tecnología disponible en el momento del tratamiento como los avances tecnológicos”* (considerant 26 RGPD).

IV

Pel que fa a la informació relativa a terceres persones que pugui constar als expedients sancionadors a persones jurídiques, es pot preveure que els expedients reclamats continguin dades personals dels empleats públics encarregats de la tramitació dels expedients (inspectors, instructors, càrrecs públics competents, etc.), però també de les persones físiques que hagin actuat en nom i representació de les empreses així com terceres persones que hagin pogut intervenir com a denunciants, testimonis etc. Per tal de determinar si es pot accedir a aquesta informació personal caldrà fer la ponderació d'interessos en joc prevista a l'article 14.4 de l'LAIA. En aquest apartat no es fa referència a les dades de terceres persones que puguin constar en expedients sancionadors tramitats a persones físiques, perquè en aquest cas com ja hem exposat caldria excloure l'accés a aquest tipus d'expedient.

Tal com s'ha exposat, d'acord amb l'article 13.4 de l'LAIA, els motius de denegació previstos s'han d'interpretar de manera restrictiva. A tal efecte, cal efectuar una ponderació en cada cas concret entre l'interès públic que s'atendria amb la divulgació de la informació, amb l'interès que s'atendria amb la seva denegació. Respecte de les dades dels empleats públics que puguin constar en la informació sol·licitada, a l'hora de fer la ponderació cal tenir en consideració que la identificació d'aquests s'efectua en el marc de la seva vinculació i els serveis que presten en l'administració pública, de tal manera que l'accés a les seves dades està directament relacionat amb les seves funcions públiques.

No sembla que la divulgació d'aquest tipus d'informació comporti, amb caràcter general una especial afectació del dret a la protecció de dades, tenint en compte el deure dels empleats públics d'identificar-se en els expedients en els quals intervenen.

Per tant, fora de supòsits excepcionals en què calgui preservar la privacitat d'aquests per la situació personal que hagi posat de manifest algun d'aquests treballadors, en principi no hauria d'haver-hi impediment a facilitar l'accés a informació que contingui dades merament identificatives (nom i cognoms) d'empleats o càrrecs públics.

La informació sol·licitada pot contenir, així mateix, informació sobre les persones físiques que hagin actuat en els procediments en representació de la persona jurídica.

En aquest cas, per tal de fer la ponderació entre els interessos públics en joc, cal tenir en consideració que atès el període temporal tant ampli a què afecta la sol·licitud (des de 1975) es pot preveure que un nombre important d'aquests representants ja no prestin els seus serveis en aquelles empreses. Des del punt de vista de la protecció de la privacitat d'aquestes persones el fet que puguin ser relacionats amb expedients sancionadors o d'investigació en relació a l'empresa en la que pot ser ja ni presta serveis, pot causar un perjudici en la seva esfera professional i fins i tot personal.

Per altra banda, l'interès públic en la divulgació d'aquesta informació des del punt de vista mediambiental és molt baix i, en canvi, la divulgació d'aquesta informació pot tenir efectes negatius en la seva privacitat, en la mesura que es veu relacionat amb uns fets que tenen a veure amb la comissió d'infraccions administratives o que fins i tot poden haver derivat en responsabilitats penals respecte d'unes persones jurídiques, en les quals la seva participació ha estat únicament com a representants legals.

Per tant, les dades identificatives d'aquestes terceres persones que constin en els expedients com a representants de les persones jurídiques atesa la escassa transcendència pública de la informació a efectes ambientals i els perjudicis per a la seva privacitat s'ha de preservar de la seva divulgació.

Finalment els expedients reclamats poden contenir informació de terceres persones que per alguna circumstància hagin intervingut a l'expedient, per exemple en condició de denunciants, interessats o testimonis.

En principi, no sembla que la informació relativa a aquestes persones que puguin aparèixer incidentalment en els expedients reclamats sigui rellevant per garantir l'interès públic en l'accés a la informació mediambiental. Per altra banda, es pot preveure que les persones que posen en coneixement de l'administració uns fets que poden ser constitutius d'una infracció administrativa o penal, o que intervenen en el procediment com a testimonis, ho fan amb unes expectatives de privacitat per tal que la seva informació personal no sigui revelada a terceres persones. Per contra la divulgació de la seva identitat podria tenir perjudicis negatius per a aquestes persones tant en la seva esfera professional com personal.

Per tant, pel que fa a aquesta informació caldria ometre-la dels expedients reclamats.

Conclusió

S'ha d'excloure l'accés del reclamant als expedients sancionadors que disposi l'administració ambiental en els quals el responsable de la contaminació sigui una persona física, tot i que si que es pot donar accés a la infracció comesa, la sanció imposada i el subjecte infractor, quan s'hagi imposat una sanció de publicació per infracció molt greu. La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a la informació sobre sancions a persones jurídiques o informació agregada sobre les imposades a persones físiques que no permeti identificar-les.

Pel que fa a les dades de terceres persones que puguin constar als expedients sancionadors als quals es pugui accedir, cal anonimitzar les dades personals de terceres persones (representants legals, denunciants o testimonis) que hi puguin aparèixer, llevat de les persones que hi han intervingut per raó del seu càrrec.

Barcelona, 4 de novembre de 2021